

MID - TIJDSCHRIFT

MID-TIJDSCRIFT
uitgave Sectie G2-HKKL
juni 1964
3e jaargang: nummer 2

Redactie: Luitenant-Kolonel E.Th. Poppe
Luitenant-Kolonel J.H. Gimbel
Luitenant-Kolonel D.B.W. van Ardenne
Majoor H.P. Blonk

Adres: SCHOOL MILITAIRE INLICHTINGDIENST
Oranje Nassaukazerne
Harderwijk
telefoon: 03410 - 2741

.-.-.-.-.-

Het MID-Tijdschrift wordt functioneel gedistribueerd. De exemplaren behoren op de Sectie 2 aanwezig te zijn en dienen dus bij overplaatsing aan de opvolger te worden overgegeven.

.-.-.-.-.-

INHOUD

	Blz.
Communisme (I)	1
De S2 van het Painfbat (mech) c.q. tkbat in de (tegen)aanval	7
Kroger's antiquariaat	10
Doelopsparing	11
Stamps and psychological warfare	15
Luchtlandingen	17
De moderne oorlogvoering en de veiligheid van eenheden te velde	18
Tanks in de kernwapenoorlog	22
Verkenningen	22
Prijsvraag	23
Uit tijdschriften	24

COMMUNISME (I)

door de 1e Luitenant der Artillerie D. Stevens

De voorlopers in de sociale filosofie

Iedere historische ontwikkeling vindt reeds ruim van te voren zijn oorsprong, zo luidt de mening van vele historici en filosofen. In die zin zou men ook over de opkomst van het Marxisme kunnen spreken.

Wat de denkers betreft, die aan Marx vooraf gingen, deden zij de "verlichting" doordringen, die het directe gevolg was van de natuurkundige-, chemische-, biologische- en andere wetenschappelijke vondsten en ontdekkingen, waarbij de volgende bekende namen moeten worden genoemd: Copernicus (1473-1543), Kepler (1571-1630), Galileo Galilei, die in conflict kwam met de kerkelijke inquisitie, Newton (1643-1727) en R. Boyle (1627-1692).

De filosofie der "verlichting", waar deze maatschappij en staat betrof, was gericht op democratisering en liberalisering. Anderzijds waren de slechte sociaal-economische toestanden, welke in de vorige eeuw ontstonden als gevolg van de ongecontroleerde overgang naar de industrialisatie, oorzaak van enorme spanningen, welke in de vorm van reacties hun uitweg zochten.

De wijsbegeerte van de verlichting was op zijn beurt ook een reactie, n.l. op de middeleeuwse, religieus doordrongen scholastiek. De tegenstelling was wel het grootst waar het Engelse empirisme slechts de waarneembare ervaring als grondslag erkende van alle weten en filosofie.

In de rij van grote voorgangers op het gebied der filosofie, ook op het staatkundige en sociale vlak mag Thomas More (1478-1535), een "Utopist", zeker niet ontbreken. In zijn boek "Utopia" beschreef hij de ideale staat waar het persoonlijk gewin en de onderdrukking zijn uitgeschakeld. Hij wilde dit niet, zoals Marx, door geweld, doch door het zegevieren van het Christelijk geweten en de rede tot stand zien komen. Hij was de voorloper van het "Utopisch socialisme". Hugo de Groot (1583-1645), de grondlegger van het volkenrecht, en Spinoza (1583-1645) mogen hier evenmin ongenoemd blijven. De grote namen uit de Engelse verlichting zijn John Locke (1632-1704), de eerste kritische filosoof en grondlegger van de idee der splitsing van de staatsmacht in een wetgevende en een uitvoerende macht, de Ier Berkeley (1684-1753) ("zijn-is waargenomen worden") en de Schot Hume (1711-1776).

Na de dood van de despoot Lodewijk XIV (1715) begonnen sommigen in Frankrijk met graagte de Engelse staatsinrichting, natuurwetenschap en filosofie te bestuderen. Baron de la Brède et de Montesquieu begon in zijn "Perzische Brieven", verschenen in 1721, het absolutisme en de godsdienstige onverdraagzaamheid te bekritisieren. Hij vulde Locke's splitsing der staatsmacht aan door de driedeling (Trias Politica) te ontwerpen in de vorm van een wetgevende-, een uitvoerende- en een rechterlijke macht.

Voltaire (1694-1778) werd door een conflict met de overheid gedwongen naar Engeland te gaan. Daar stelde hij zich op de hoogte van de Engelse filosofen. Later zou hij naar Frankrijk terugkeren. Hij was voorstander van de verdraagzaamheid en de democratisering en richtte zich scherp tegen het bijgeloof en de protestantenvervolging. Hij was een zeer gelovig mens: "Doe het goede, dat is zijn godsdiensttoefening; zich aan God overgeven, zijn leer", zo schreven zijn tijdgenoten over hem en hij schreef zelf o.a.: "Indien God niet bestond, moest men Hem uitvinden; maar de gehele natuur roept ons toe dat Hij bestaat". Toch zei hij ook: "Alles wat ik zie schijnt het zaad van de revolutie, die er onherroepelijk komen zal, uit te strooien". Zijn schrijversprestaties waren enorm, zijn verzamelde werken tellen een kleine honderd delen.

De encyclopaedisten

In de tijd van Voltaire kwam ook het grote werk van de Franse verlichting uit: de "Encyclopedie van de Wetenschappen, Kunsten en Ambachten", tussen 1751 en 1780, in achttien delen. De slogan luidde: "Het tijdperk van de godsdienst heeft plaats gemaakt voor de eeuw van de wetenschap". Tot de bekendste encyclopaedisten en verlichte denkers behoorden de materialist Lamettrie (1709-1751), die met zijn theorie dat de materie het beginsel van haar beweging in zich zelf bergt bij benadering aan Marx' dialektisch materialisme vooruitloopt. Verder Diderot en Jean Jacques Rousseau (1712-1778). Deze laatste schreef in zijn "Du Contrat Social" dat het volk de enige houder van de soevereiniteit kan zijn. Hij ging door een liefde, vanaf zijn 16e jaar, voor een katholieke vrouw, op wier landgoed hij verschillende jaren doorbracht, over tot het katholieke geloof. Later keerde hij tot het calvinisme terug. Hij was zeer gesteld op de eenvoud in het geloof en in de natuur, hij zei: "Het gevoel zegt mij dat er een God is ..... ". De staatsinrichting van de Franse republiek, die na de revolutie ontstond, was naar het voorbeeld van het "Contrat Social".

De Utopisten

De Romeinen Gaius en Tiberius Grachus (133 v Ch.) behoorden wel tot de vroegste denkers over de communale maatschappij. Thomas More was de Engelse utopistische socialist, resulterende in de andere belangrijke voorlopers van Marx, die hierna genoemd moeten worden: Fourier, Saint Simon en Proudhon. Fourier (1772-1837) was voorstander van socialistische nederzettingen als productie-gemeenschappen van boeren en handwerkers met een systeem van gemeenschappelijke verzorging. Naar deze plaatselijke productiegroepen of syndicaten werden de voorstanders hiervan ook wel syndicalisten genoemd, hun leuze was: "Geen fabrieksfluiten, geen reglementen, geen verbodsbepalingen meer".

Saint Simon (1760-1825) was eveneens een utopisch-socialist en ook Proudhon (1809-1865), had een soortgelijke overtuiging. Van hem is de leuze bekend: "Eigendom is diefstal". Hij was o.m. voorstander van socialistische gemeenschappen en belangeloze volksbanken, zijn boek "De Filosofie van de Ellende" werd door Marx weerlegd in diens werk "De Ellende van de Filosofie" (1847).

Na Frankrijk dringt ook in Duitsland, via Frederik de Grote van Pruisen (1712-1786), die de komst van de Franse verlichte filosofen aan zijn hof bevorderde, de verlichting door. Kant (1724-1804) met zijn "Kritiek van de Zuivere Rede" (1781) en "De Godsdienst binnen de grenzen van de Zuivere Rede" (1793), was daarvan de bekendste.

Het is nodig enige tijd bij deze filosofen en onderzoekers te moeten stilstaan omdat zij leefden in een tijd waarin de zuivere empirische wetenschap in het geheel geen vanzelfsprekendheid was. Zij luidden het tijdperk in waaruit heden ten dage de ruimtevaart en de atoomfysica zijn ontstaan. Zij luidden ook staatkundig een nieuw tijdperk in. De Verenigde Staten maakten zich van het moederland los en proclameerden in 1776 hun onafhankelijkheidsverklaring, waarin de vrijheid en gelijkheid van de mensen, de volkssouvereiniteit en het recht van verzet werden beklemtoond. In 1789 werd de grondwet opgesteld volgens het principe van de scheiding van de machten.

In Europa brak in het zelfde jaar de Franse revolutie uit en werd naar het Amerikaanse voorbeeld een verklaring van de rechten van de burger opgesteld: "Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap" belovend, in 1790 volgde hier de eerste Grondwet.

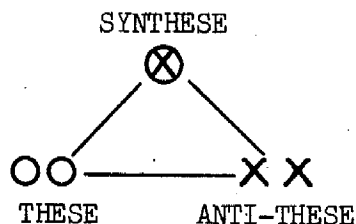
Vier jaar na het begin van de revolutie begon het "Comité van Openbaar Welzijn" van Robespierre en de zijnen, dat een nieuw soort inquisitie bracht, een schrikbewind uit te oefenen. De revolutionaire tribunalen bezorgen velen de guillotine, waaronder oude revolutionaire democraten. Ook werden alle godsdiensten afgeschaft.

Het expansionisme in Frankrijk nam een grote vlucht, onder Napoleon werd een zeer groot gebied bezet. Hierin is een zekere overeenkomst te constateren met de Russische revolutie in 1917, hoewel de communisten beweren dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen beide revoluties. De ene zou er een zijn op het breukvlak van het feodale- met het kapitalistische tijdperk, de tweede op het breukvlak van het kapitalisme met wat de communisten hun "socialisme" noemen.

Een van de denkers op wie Kant invloed uitoefende was Fichte (1762-1814). Hij hield zich evenals Kant sterk met het probleem van de rede en de godsdienst bezig. Met zijn werk "De Gesloten Handelsstaat" (1880) is hij de eerste Duitse filosoof die voorstander is van een socialistisch staatsbestel. Zo diende de staat aan iedere burger te garanderen dat hij van zijn arbeid kon leven. De overheid kan dit alleen als deze zelf de organisatie hiervan in handen houdt en aan ieder zijn overeenkomstig aandeel in de nationale winst toebedeelt. Volgens een eenvormig plan van staatsopvoeding moet de jeugd tot het hiertoe passende staatsburgerschap worden opgevoed, waarna de staat als machtsorganisatie zichzelf op den duur overbodig zou kunnen maken. Die gedachten zijn ook in zekere zin in het Marxisme en communisme overgenomen.

De dialectiek

Fichte was een voorloper van Hegel (1770-1831), deze laatste bouwt op Fichte's theorie en op die van de Griek Herakleitos (die bekend werd om zijn theorie van de eenheid der tegendelen) zijn dialectische methode op. Hegels dialectiek gaat ervan uit, dat de ontwikkelingen een zelfbeweging van de werkelijkheid zijn, waarbij tegenover een positie (these) een tegenpositie (anti-these) ontstaat. Hieruit ontstaat de verhevener synthese, waarin van beide voorgaande posities iets wordt geïncorporeerd en waarbij beide voorgaande als tegenstellingen zijn verdwenen.

Hegeliaans geredeneerd zou men om een voorbeeld te noemen, het huidige westelijk socialisme een synthese kunnen noemen van wat eens het kapitalisme van de vorige eeuw was als these en het hiertegenover ontstane Marxisme van die tijd als anti-these. Ook Marx volgt een dialectische methode, door Hegel geïnspireerd, doch Hegels ontologische en metafysische dialectiek is niet die van Marx.

Uit Kant's filosofie worden de twee belangrijke bestanddelen: het positivisme en het materialisme ieder door een nieuwe stroming overgenomen.

Het positivisme

Het positivisme, dat als grondbeginsel heeft dat men slechts van het feitelijk verschijnsel moet uitgaan en de problemen, die daar bovenuit gaan terzijde moet stellen als zijnde nutteloos, vindt zijn verdere uitwerking in Comte (1798-1857) die in 1822 het "Plan van de noodzakelijke wetenschappelijke werkzaamheden tot reorganisatie van de maatschappij" publiceerde.

Enige punten van overeenkomst met Comte vertoont Marx wel: bij Marx ligt een belangrijk accent op een zuiver waarnemen van de feitelijke verschijnselen en wel in het bijzonder van de maatschappelijke toestanden onder het fabrieksproletariaat, doch op zijn manier gaat hij wel verder in op de causaliteit. Het "objectivisme" van Lenin en zijn navolgers concentreert zich ook hierop, doch

volstaat met het waarnemen en zonedig "hineininterpretieren" van die maatschappelijke toestanden, die het Marxisme zouden moeten staven. Nog een andere zijdelingse overeenkomst is er tussen Comte en het Marxisme: beiden geven een enigermate gelijkende historische indeling in maatschappijen. Bij Comte begint deze (volgens de "Wet der drie stadia") met het theologisch stadium, waarin het feodalisme ontstaat en tevens de erkenning heerst van het Goddelijk recht. Dan volgt het metafysisch tijdperk met de revolutionaire omwentelingen, de godsdienst wordt verdrongen, de natuur wordt erkend. Het laatste stadium is het positieve stadium waarin wetenschap en economie de leidende rol vervullen. De gemeenschapszin (Marx' collectivisme) en het altruïsme zullen zegevieren en de mens zal ondergeschikt zijn aan een soort algemene wil van de gehele mensheid, genoemd "Le grand être". De leidende rol van de wetenschap in de structurele herbouw van de maatschappij neemt een zeer belangrijke plaats in, zodat deze als een van de voorlopers van het zogenoemde Marxistische "wetenschappelijk socialisme" kan worden gezien.

Het materialisme

Een ander aspect van de filosofie van Kant en Hegel was het materialisme, uiteindelijk resulterend in een linkse stroming. Exponent hiervan is vooral Ludwig Feuerbach (1804-1872), in zijn referaten over de godsdienst, waarvan "Het wezen van het Christendom" (1841), zijn "Voordrachten over het wezen van de Godsdienst" (1848) en "Theogonie" (het ontstaan der goden) (1857) wel de bekendste zijn, wil hij verklaren, dat de goden zelf door de mens in zijn fantasie en zijn onbevredigde verlangens gecreëerd zijn. Dit idee wordt later door Marx overgenomen.

De evolutieleer

Het positivisme in Engeland leidde tot de evolutieleer van Spencer (1820-1903). Mede op grond van de nieuwe vondsten op het gebied der biologie en archeologie komt Darwin (1809-1882) tot zijn werk "Het ontstaan der soorten" (1859) en "De afstamming van de mens" (1874).

Zijn volgeling in Duitsland is Haeckel (1834-1919), die het veel verbreide nogal populair wetenschappelijke boek "De werelddraadsels" schreef. Darwin en Haeckel oefenen ook hun invloed uit op het Marxisme en communisme. Hun theorieën worden nog heden ten dage geciteerd (b.v. Prof. Dr A. Kosing e.a. - Weltall, Erde, Mensch. Berlin-O, 1962).

Begin der democratisering

Nieuwe uitvindingen deden de ontwikkeling van de industrialisatie snel verlopen. De verlichting had zich ontwikkeld tot een democratische stroming, geleid door intellectuelen en liberalen. Opstanden, welke gericht waren op het verkrijgen van een constitutionele rechtsstaat ontstaan in verschillende landen: in Spanje in 1820, in Griekenland in 1832, in Rusland in 1825, (de Decabristenopstand, overigens zonder succes), in Frankrijk in 1830 (Juli-revolutie), in België in 1830, in Frankrijk (Februari-revolutie), Wenen, Hongarije en Berlijn in 1848 en Italië in 1849. Rustiger verliep de verdere democratisering in Scandinavië evenals in Engeland, waar reeds in 1824 de vakverenigingen werden toegestaan en het stakingsrecht werd erkend en voorts in Nederland, waar in 1848 de Grondwet ingesteld werd.

Er komen nu in vele Europese landen drie groeperingen naar voren: liberalisten, nationalisten en socialisten. Alle drie groeperingen zijn een belangrijke rol gaan spelen in de maatschappelijke strijd, ieder voor zijn eigen ideeën en belangen, welke laatste men niet zelden aanzag voor het algemene belang. Deze stromingen werken door tot in de twintigste eeuw. Behalve de revolutionair snelle industrialisatie speelde ook de snelle groei van de bevolking in het tot

stand komen van de toestanden, die in de vorige eeuw bestonden, een belangrijke rol.

Zo nam de bevolking van Groot-Brittannië van 1800-1910 toe van 16 tot 46 miljoen en die van Rusland van 33 tot 140 miljoen. In de grote steden van de ge-industrialiseerde landen gaf dit een conglomeraat van arbeiders in huurkazernes en krotwoningen. Snel volgen de reacties hierop: in 1848 publiceerde Marx zijn "Manifest der communistische partij" (afgekort: "Communistisch Manifest"). In Engeland deed John Stuart Mill in 1848 zijn werk "Beginnelsen van de politieke economie" en in 1857 zijn werk "Over de vrijheid" het licht zien. De stroming van Mill en Bentham (1748-1832) wordt ook wel die van het utilitaristische socialisme genoemd: "Het grootst mogelijk geluk voor het grootst mogelijk aantal mensen met behoud van zoveel mogelijk individuele vrijheid".

In 1891 verschijnt de Pauselijke sociale encycliek "Rerum Novarum", gegrond op het Neo-Thomisme. Twee sociale encyclieken volgen deze nog op: "Quadragesimo Anno" (1931) en "Mater en Magister" (1961).

OVERZICHT

BAROK:

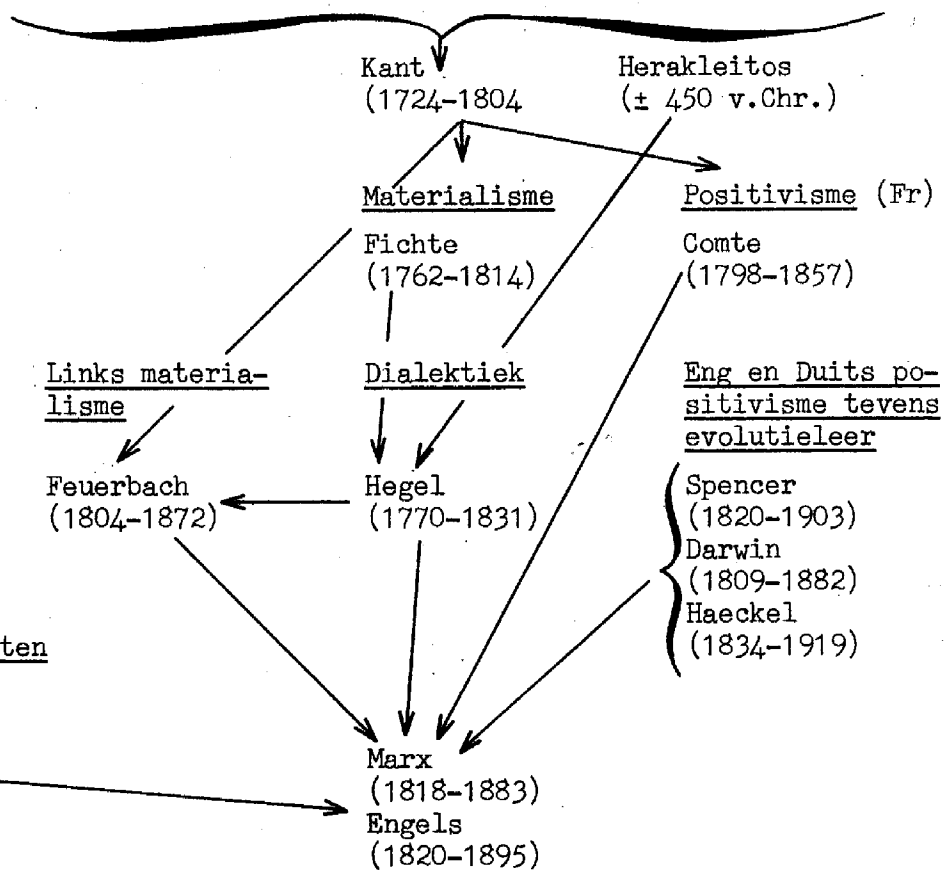
- Thomas More (1478-1535)
- de Groot (1583-1645)
- Spinoza (1632-1677)

VERLICHTING:

- Locke (1632-1704)
- Berkeley (1684-1753)
- Hume (1711-1776)
- Montesquieu (1689-1755)
- Voltaire (1694-1778)

ENCYCLOPAEDISTEN:

- Lametrie (1709-1751)
- Diderot (1713-1784)
- Rousseau (1712-1778)

Utopische Socialisten

- Fourrier (1772-1837)
- Saint Simon (1760-1825)
- Proudhon (1809-1865)

LITERATUURLIJST

- Thomas Morus ..... Over de ideale toestand van de staat en het nieuwe eiland Utopia.
- Kautsky ..... Thomas Morus und seine Utopie.
- Hugo Grotius ..... Over het recht van oorlog en vrede.
De vrije zee.
- Hobbes ..... Grondtrekken van het natuurlijke en politieke recht.
- Spinoza ..... Theologisch politiek traktaat.
- Montesquieu ..... Perzische brieven.
Beschouwingen over de oorzaken van de grootheid en het verval van de Romeinen.
De geest van de wetten.
- Fallentyre ..... Voltaire in his letters. New York 1919.
- Rousseau ..... Verhandeling over de oorsprong en de gronden van de ongelijkheid onder de mensen.
Maatschappelijk verdrag.
- Diderot ..... Filosofische gedachten.
De mens als machine.
- Lametrie ..... Systeem van de natuur.
- Kant ..... Kritiek van de zuivere rede.
- H.B. Wiardi Beckman .... Het syndicalisme in Frankrijk. 1931
- Comte ..... Plan van de noodzakelijke wetenschappelijke werkzaamheden tot reorganisatie van de maatschappij.
- Fichte ..... Terugvordering van de vrijheid van gedachte van de vorsten van Europa, die haar tot nu toe onderdrukten.
- Hegel ..... Wetenschap van de logica.
Werke. Berlin 1832-1840.
- Th. Ramm ..... Der Frùsocialismus. Stuttgart 1956.
- J. Stuart Mill ..... Beginselen der politieke economie.
- Leo XIII ..... Rerum Novarum (Serie Ecclesia Docens, Hilversum).
- Pius XIII ..... Quadragesimo Anno. idem
- Johannes XXIII ..... Mater en Magister. idem
- Durant ..... Denkers of van Socrates tot Bergson (Salamander reeks).

.....

DE S2 VAN HET PAINFBAT (MECH) c.q. TKBAT IN DE (TEGEN) AANVALAlgemeen

In VS 2-1386, Gevechtshandleiding, vindt men in Hoofdstuk VIII de aanval behandeld. Voor de S2 zijn hieruit vooral van belang: pt 194, waarin sprake is van de aanval die kan worden uitgevoerd op een al dan niet voorbereide vijand. De S2 zal dit n.l. moeten aangeven. Verder pt 197, Beveiliging, en pt 221, Invloed van het terrein. In het laatste punt zijn acht factoren opgesomd, die de S2 in beschouwing moet nemen. Ook zijn in Hoofdstuk VIII van groot belang: Afd B, § 1, Verkenning van het vijandelijke weerstandsgebied, en § 2, Het verkrijgen van aanvallende inlichtingen. Het toepassen van misleidingsakties en gewelddadige verkenning die hier worden genoemd, zijn te weinig beoefende verzamelaktiviteiten.

Verder is het goed de hele gang van zaken nog eens door te nemen vanaf het betrekken van verzamelgebieden tot en met de inzet van de aanval, voortzetting van de aanval, enz.

In pt 267 wordt het begrip "lonende (kernwapen) doelen" behandeld. Vanzelfsprekend speelt de inlichtingen officier hierbij een belangrijke rol. Hij zal toch de inlichtingen over deze doelen moeten verschaffen, alsmede de invloed hiervan, teneinde de commandant in staat te stellen een goede beslissing te nemen ten aanzien van de inzet van de eigen kernwapens.

Bij het opstellen van het aanvalsplan zal de bataljonscommandant zich laten leiden door de factoren:

- opdracht;
- terrein;
- toestand vijand;
- eigen middelen.

De factoren terrein (en weer) en vijand zijn het domein van de S2. De doelen zullen in het algemeen vrij diep in vijandelijk gebied gelegen zijn.

De voorbereiding van de aanval

In deze fase zal de S2 een tactische weer- en terreinstudie, de S2 beoordeling van de toestand en het verzamelplan moeten produceren.

Ook moet hij de opdrachten en de verzoeken aan de verzamelorganen verstrekken. In Bijlage 12 van VS 30-5 is aangegeven welke inlichtingen de S2 vóór de aanval nodig heeft om een goede S2 beoordeling van de toestand te geven.

Dit zijn:

- activiteit vijand;
- lokatie en sterkte plaatselijk aanwezige eenheden;
- lokatie en sterkte reserves;
- lokatie, soort en omvang verdedigingswerken;
- lokatie, aantal en soort automatische wapens;
- lokatie, aantal en soort ost wapens;
- lokatie en sterkte beveiligende eenheden;
- lokatie waarnemingsposten;
- lokatie commandoposten;
- lokatie scheidingslijnen.

In het bijzonder zal hij acht geven op vijandelijke pantserbestrijdingsmiddelen en anti-tank hindernissen.

Indien het bataljon contact heeft met de vijand zal de S2 een waarnemingsplan opstellen om de vijand onder voortdurende waarneming te houden. Voorts zal de S2, in voorkomend geval, een patrouilleplan opstellen. Deze twee plannen moeten gebaseerd zijn op het verzamelplan. Indien lichte vliegtuigen verkenningen uitvoeren voor de brigade S2, dan zal hij de meldingen doen uitluisteren als ze per radio worden doorgegeven, indien hij op het net van de lichte vliegtuigen

naar de liaisonploeg kan innetten. Kan dit niet, dan zal hij de inlichtingen hiervan via de brig S2 ontvangen, d.w.z. met vertraging. De S2 doet een nauwe liaison onderhouden met de nevenbataljons.

Is het bataljon in reserve, dan zal hij een liaison onderhouden met het bataljon dat in contact is met de vijand en in wiens sector het eigen bataljon zal optreden. Dit bataljon, in contact met de vijand, beschikt over de meest recente gegevens over terrein en vijand.

In VS 2-1352-0 Handboek Reserve Officier, Supplement Gevechtsinlichtingen, vindt U in Hoofdstuk V een kort en duidelijk voorbeeld van een tactische weer- en terreinstudie voor de aanval. Let er vooral op dat U naast het oleaat een korte conclusie geeft! Dit is pt 4, Tactische invloed van het weer en het terrein, van het model TWTS volgens "Leidraad Stafdienst". Toevoeging van vijandelijke tegenaanvalsmogelijkheden is noodzakelijk. Dit kan met rode pijlen op het oleaat worden aangegeven. In Hoofdstuk VI van VS 2-1352-0 is een verzamelplan in oleaatvorm weergegeven voor een aanvalssituatie.

Benodigde inlichtingen tijdens de aanval

- Tijdens de aanval dient de S2 in het bijzonder acht te slaan op:
- de mate van de vijandelijke weerstand;
  - de verplaatsing van vijandelijke wapens en eenheden (zowel voorwaarts als achterwaarts);
  - de vijandelijke bevoorrading (in het bijzonder met munitie);
  - de vijandelijke verliezen.

Tijdens de consolidatie zullen de noodzakelijke inlichtingen vrijwel dezelfde zijn als vóór de aanval, tijdens de aanval en/of de verdediging. Hoofdzakelijk is dan om te weten: waar is de vijand, wat doet hij, gaat hij verder terug, voert hij versterkingen aan, maakt hij zich gereed voor tegenaanval, enz. Het is belangrijk te weten of de vijand de verdediging voert als vertragend gevecht, beweeglijk of meer statisch. De aanvoer van vijandelijke reserves (sterkte en waarheen) is in dit verband van het grootste belang. Men dient inzicht te hebben in de wijze van verdediging van de vijand.

De plaats van de S2 tijdens de aanval

Tijdens de aanval zal de bataljonscommandant het gevecht leiden vanaf zijn waarnemingspost met beperkte verbindingsmiddelen. Daarnaast is de commandopost in bedrijf met alle beschikbare verbindingsmiddelen (zowel FM als AM).

De compagniescommandanten melden alleen waarmee zij in contact zijn of waarmee zij contact verwachten te krijgen. Wat zich op iets grotere diepte bevindt kunnen zij niet waarnemen. Wel komen zij naarmate de aanval vordert, in de diepte van 's vijands weerstandsgebied, doch een groot aantal van de handelingen van de vijand blijft voor hen verborgen. Zij kunnen melden:

- de mate waarin de vijand weerstand biedt;
- de verplaatsing van de eenheden en van de wapens, waarmee in contact;
- de afgegeven vuren door de vijand.

Dit zullen veel kleine meldingen zijn, die op de vooruitgeschoven commandopost moeten worden vastgelegd op de overzichtskaart. Dit zou kunnen worden gedaan door de sergeant-majoor toegevoegd. Vanzelfsprekend is dit een oplossing. Er zijn er nog meer! Laat de bataljons S2 daar zijn licht eens over schijnen. Zend hierover copy in. (Noot Redactie)

De aanvullende inlichtingen over wat meer in de diepte plaats vindt, d.w.z. wat zich buiten het directe waarnemingsbereik van de compagniescommandanten afspeelt, moet komen uit de meldingen van o.a. de brigade verkenningseenheid, de lichte vliegtuigen, de bataljons verkenningsgroep en de meldingen van de tactische luchtverkenningen, door middel van inflightreport op de brigade bekend. Het is dus gunstig als de bataljons S2 op de commandopost blijft. Hij luistert de

meldingen van eigen voorste compagnieën uit en ontvangt de meldingen van de brigade (van de brigade S2 en door uitluisteren) en houdt de toestand van de nevenbataljons bij.

Wanneer de toestand dit noodzakelijk maakt geeft hij de bataljonscommandant de aanvullende inlichtingen door. Dit kan hij doen:

- per radio;
- per ordonnans (op oleaat);
- zelf (met voertuig waarin een radio);
- per liaison (bijvoorbeeld d.m.v. de verkenningsgroep).

De radio-telefonische meldingen zullen kort en duidelijk moeten zijn om het commandonet niet te overbelasten. Indien de verkenningsgroep op een eigen frequentie werkt en de bataljonscommandant een mobiele waarnemingspost bij zich heeft kan dit via het verkenningsnet gebeuren.

Bij meerdere oefeningen in Duitsland en in Frankrijk bleek telkens weer, dat het beter is de S2 op de commandopost te houden, dat als centrum van verbindingen volledig benut moet worden.

Registratie

De S2 van een gemechaniseerd bataljon dient zelf te bepalen hoe de registratie het beste kan worden uitgevoerd. De overzichtskaart kan in verband met ruimtegebrek het beste in een plastic hoes worden gehouden of op een geïmproviseerde "vouwplank" van $\pm 60 \times 40$ cm, zodoende kunnen ook anderen de kaart raadplegen. Daarnaast is een vast klemmenbord handig, waar in de klemmen de verwerkte meldingen (in en uit) worden aangehouden. De vetpotloden kunnen in een vastgemaakt hoesje of in een richel onder het klemmenbord een plaats krijgen. Let wel: de S2 (en abc-onderofficier) dient alle abc hulpmiddelen, zoals gradenboog, fallout-mallen, radiologische rekenschijf enz. bij de hand te hebben.

Enige naslag, bijvoorbeeld vijandelijke slagorde schema's en/of uitrustings-tabellen, radio roepnamen en netten kunnen wellicht onder plastic worden bevestigd op de tafel of aan de wanden. Overige naslag, oleaatpapier, kaarten, slagordeboeken, vaste orders enz. zullen een plaats moeten vinden in de aanwezige opbergruimten.

Overigens doet het er niet toe, hoe men de zaken inricht. Van belang is slechts, dat men zich gewent aan een vast patroon, aan een systematische groepering en aan een efficiënte verdeling van ruimte en middelen, die men veelal met anderen moet delen.

NASCHRIFT

De Redactie wenst de S2 succes bij zijn werk te velde. Zij houdt zich sterk aanbevolen voor S2-ervaringen op elk gebied, echter vooral van de S'n-2 van de gemechaniseerde-, tank- en verkenningsbataljons.

.....

KROGER'S ANTIQUARIAAT

De Heer Morris Cohen werd als zoon van russisch-joodse emigranten geboren in 1911. Hij groeide op in de New Yorkse wijk Bronx, zijn ouders hadden daar een groentewinkel. Voor de enkele bevoorrechte leden van de Koninklijke Landmacht, die een cursus in de Verenigde Staten volgden, is het mogelijk dat zij een idee hebben over die wijk, die een zekere overeenkomst vertoont met de Jordaan in Amsterdam en met de buurt rondom het Oranje Plein in 's-Gravenhage. Via de voetbalprestaties kon Morris Cohen op de gebruikelijke Amerikaanse manier een voetbalbeurs krijgen voor Mississippi State University. In de Verenigde Staten kon deze zoon van emigranten, ook zonder voldoende hersens, als voetballer ook academisch een heel eind komen, maar helaas net geen academische graad behalen.

Van 1937-1938 was hij, met een paspoort op de gefingeerde naam van Israël Altman, lid van de Abraham Lincoln Brigade (let op de fraaie naam) welke deelnam aan de gevechten in de Spaanse Burgeroorlog. Veel belangrijke figuren uit de communistische wereld namen deel aan die strijd in Spanje.

Als militant communist nam Cohen in 1939 een baantje aan als bewaker bij het Russische paviljoen op de wereldtentoonstelling te New York. In 1940 viel hij in als onderwijzer op een volksschool in Manhattan, een uitstekende manier om de jeugd te beïnvloeden, zoals dit ook in ons goede vaderland onvermijdelijk voorkomt op allerlei scholen.

Omstreeks die tijd wordt Morris verliefd op Lona Petha, dochter van Poolse emigranten, een zelfbewuste jongedame met dezelfde communistische overtuiging. In de oorlog werkten beiden - ze trouwden in 1941 - voor de Amerikaanse oorlogsinspanning, hij als militair kok, zij bij een industrie die voor de defensie werkte. Kort na 1945 "doken ze onder", als leden van de communistische partij. Tot 1950 werkten ze voor het spionagenet Rosenberg, dat opdracht had atoombommen te verkrijgen. In die tijd was Jack Soble illegaal-resident voor de U.S.A.

Om een goede dekmantel te kunnen verkrijgen legde Morris Cohen in 1950 examens af om bevoegd te zijn, aan MULO-scholen les te geven.

Toen de Rosenbergs gearresteerd werden, vonden de Cohens het raadzaam te verdwijnen. Hun spaarcentjes konden ze nog opnemen, hij kon zelfs zijn onderwijzersfunctie nog opzeggen, maar zij moest haar juwelen achterlaten evenals haar schoonheidsmiddeltjes (ook communistische vrouwen blijven vrouwen!), toiletartikelen en het grootste deel van haar garderobe. Ze ontsnapten naar Costenrijk waar ze onder de naam Kroger nieuwe papieren wisten te verkrijgen, zie het artikel "Never a dull moment" in MID-Tijdschrift nr 1-1964 blz. 25. In augustus 1955 opende Kroger een boeken-antiquariaat in het "Strand" in Londen, gespecialiseerd in antiquarische Amerikaanse boeken. Hij stond in Londen zeer goed aangeschreven, was lid van "National Book League" en "Antiquarian Booksellers Society".

Deze dekmantel moet wel uitzonderlijk goed zijn geweest, want dit vak is niet voor iedereen weggelegd. Wel moet billijkheidshalve gesteld worden dat vakkennis onmisbaar is voor iemand die ervan moet leven en dat hoefde Cohen, alias Altman, alias Kroger beslist niet. De "zaak" liep blijkbaar uitstekend want in 1956 kochten ze een huisje voor ± f. 50.000,--. De Krogers maakten zich redelijk acceptabel in de Britse samenleving en dat is al een heel probleem voor "foreigners" (ze hadden de status van Nieuw-Zeelanders).

Het handeltje in antiquarische boekwerken moge dan een goede dekmantel zijn geweest, met deze bezigheden werd mede een conspiratief doel gediend. Bij zijn vele zakenreizen door Europa - hij kwam ook meermalen in Nederland en logeerde o.a. in kamer 215 van het American Hotel in Amsterdam - bracht hij berichten over in de vorm van micropunten of micraten, verborgen in zijn antiquarische boeken. Bovendien richtte hij overal postadressen in met postbussen en poste-restante adressen, om zijn gegevens "via-via-via" te kunnen verzenden vanuit Engeland.

Het is belangwekkend om het oordeel van de Engelse journaliste Rebecca West ("New Statesman and Nation") over de Krogers te citeren: "Waar men hen ook zou hebben ontmoet, overal zou het duidelijk zijn dat zij (de Krogers) verwickeld waren in één of ander conflict met de werkelijkheid. Het kon zijn dat zij behoorden tot het meer puriteinse type van nudisten, die het verkeerd en onnatuurlijk vonden om kleren te dragen; zij konden geloven dat de aarde vlak was, of zij zouden op seances met doden hebben kunnen spreken. Door stom ongeluk was hun afwijking het communisme, een geloof, dat zij zo intens beleefden dat het een geur van heiligheid gaf". Een dergelijke typering moet ons tot nadenken stemmen. Als de verwachting van een "klasseloze maatschappij zonder staat, waarin de productiemiddelen door de gemeenschap worden beheerd, waarin ieder geeft naar vermogen en ontvangt naar behoefte", Amerikaanse staatsburgers die zich in de Verenigde Staten een bevredigend bestaan hadden kunnen opbouwen, dermate fascineert dat ze er hun leven voor riskeren, DAN MOETEN WIJ ER NOG EENS EEN KEER OVER NADENKEN WAT BIJVOORBEELD VREEDZAME COEXISTENTIE BETEKENT. En het is zaak de conclusie van dit denken door te geven aan hen voor wie wij verantwoordelijk zijn.

.....

DOELOPSPORING

door Mr J.H. Carstens
Luitenant-Kolonel der Artillerie

Inleiding

In het MID-Tijdschrift, 2e jaargang, 1963, nr 4 op pagina 2 wordt een artikel geciteerd van "Infantry", waarin gesteld wordt: ..... "The problem of acquiring adequate information to conduct the land battle is one of our principal weaknesses and covers the entire spectrum of operations. It is certainly not confined to target acquisition for nuclear weapons".

Men zal het volledig met de schrijvers eens zijn, de target acquisition of de doelopsporing is de zwakke schakel in ons bedrijf. Wat baten ons moderne wapens, goede bevelvoering en betrouwbare verbindingen als de middelen om de vijand - liefst zo ver mogelijk naar voren - op te sporen niet aanwezig zijn.

Het is zeker, dat dit gemis bij de infanterie sterk gevoeld wordt, maar dit geldt a fortiori voor de artillerie, die momenteel grotendeels verstoken is van de moderne doelopsporingsmiddelen, speciaal voor het opsporen van doelen voor onze nucleaire artillerie.

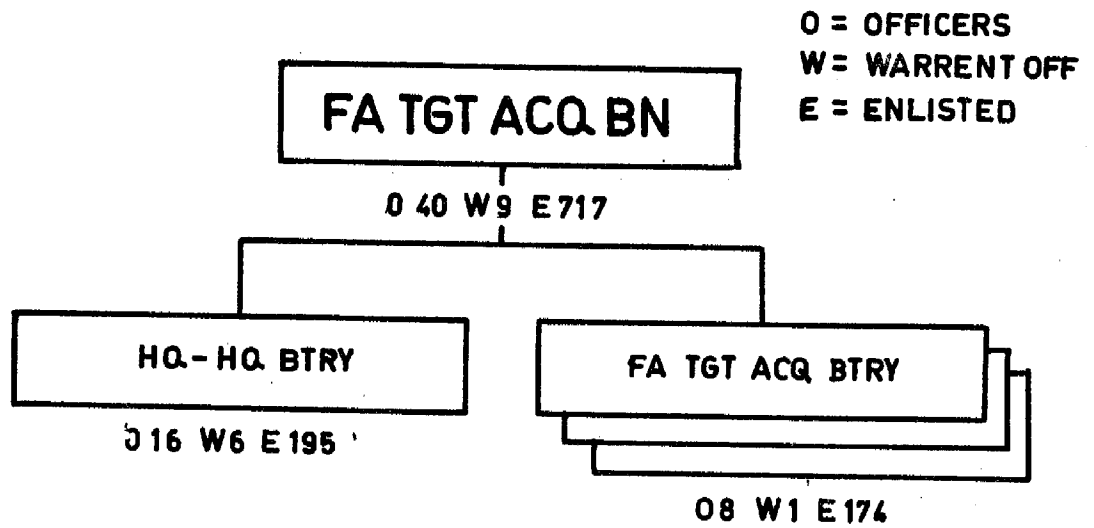
Ter informatie van de lezers heb ik daarom een overzicht samengesteld van de verschillende gespecialiseerde organen, die zich op elk niveau met de target acquisition bezig houden en van de moderne opsporingsmiddelen, zoals drones, enz. die bij de artillerie van de V.S. in gebruik zijn.

A. Op Legerkorpsniveau

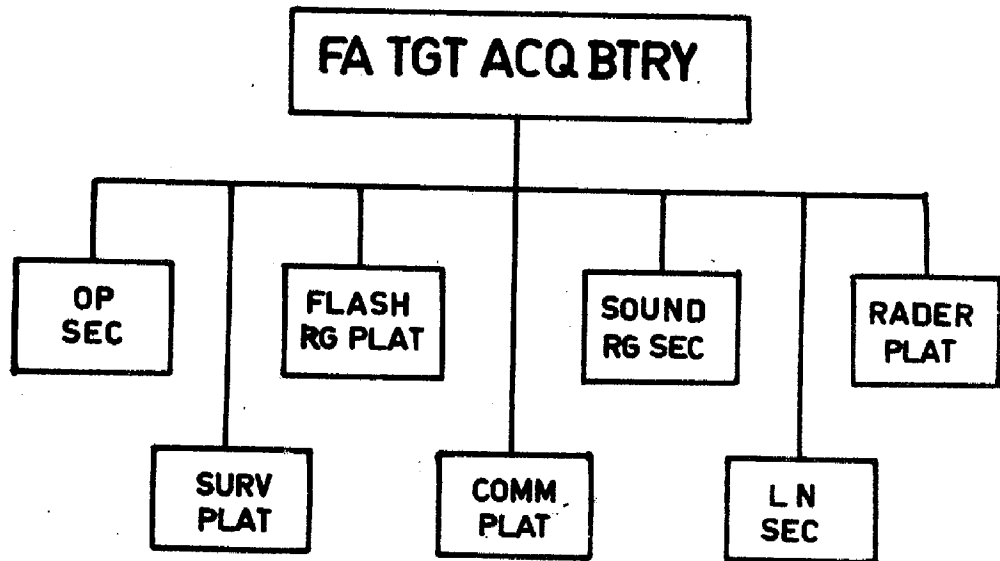
1. Het Target Acquisition Battalion

Op legerkorpsniveau is bij de legerkorpsartillerie een Target Acquisition Battalion ingedeeld. Dit is de opvolger van het vroegere Observation Battalion, waarvan onze oude artilleriemeetafdeling het equivalent vormde. De Afdeling heeft gewoonlijk als taktische opdracht algemene steun, doch een Target Acquisition Battery kan ook onder bevel gesteld worden van een Divisieartillerie commandant als algemene steun van een der divisies.

Deze Afdeling is als volgt georganiseerd:

- a. Nemen wij eerst de Field Artillery Target Acquisition Battery onder de loupe, dan zien we dat hierin de licht-, geluid- en radarmeetdiensten gehandhaafd zijn. De organisatie is als volgt:

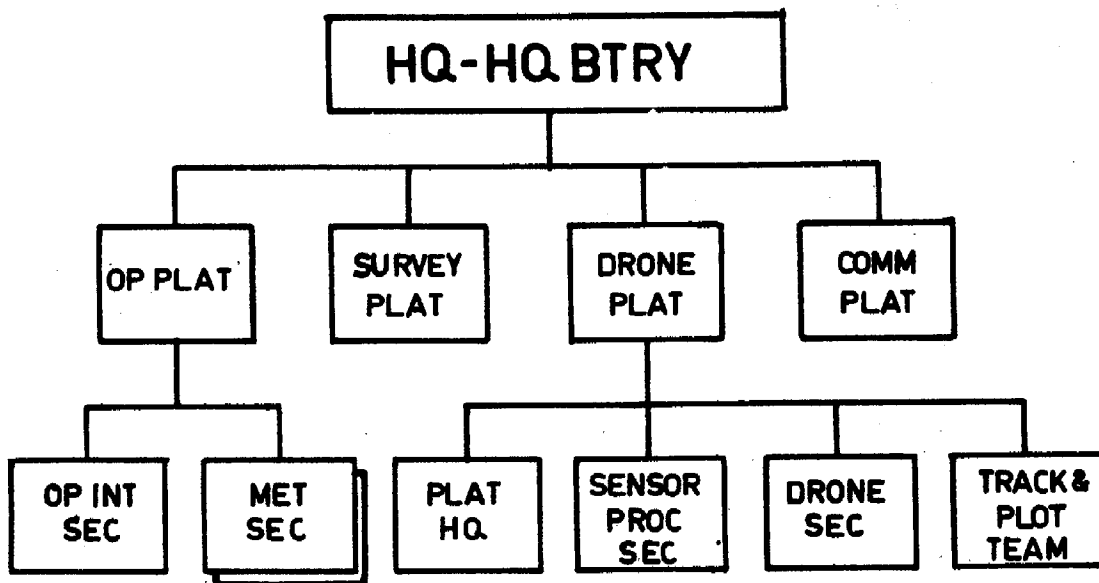

- (1) Bij het Flash Ranging (Lichtmeet) Platoon is het volgende materieel ingedeeld: 2 Flash ranging sets AN/TVS - I (a) alsmede de nieuwe Periscope battery commander M43 (b). De gebezigde instrumenten en de gevolgde procedures geven een nauwkeurigheid binnen de 50 m en een afstandbereik tot 15.000 m, afhankelijk van het zicht.

(a) Beschrijving zie Artillery Trends, dec '59, pagina 44.

(b) Beschrijving zie Artillery Trends, nov '63, pagina 22.

- (2) Bij de Sound Ranging (Geluidmeet) Section wordt gebruik gemaakt van de Sound Ranging set GR'- 8C. De nauwkeurigheid bedraagt 50 - 150 m en het afstandbereik is 20.000 m.
- (3) Bij het Radar Platoon is de Radar Set AN/MPQ - 10 A (c) ingedeeld. Een radartoestel, dat ook bij de Nederlandse artillerie in gebruik is voor het opsporen van vijandelijke artillerie.
- b. De Staf en Stafbatterij van het Target Acquisition Battalion is als volgt samengesteld:

- (1) Bij het Op Platoon zijn twee meteorologische secties ingedeeld, elk het volledige materieel bevattende voor een compleet ballistisch meteorologisch station (d).
- (2) Bij het Drone Platoon is het Drone System AN/USD - I aanwezig. Het operationele afstandbereik van deze "eerste-generatie-drone" is 65 km. Een Nederlandse beschrijving van deze Drone SD - I werd in het MID-Tijdschrift, 2e jaargang, nr 4, pagina 3 gegeven. De nieuwere versie van de Drone, de SD - 2, moet een dracht van ca 170 km krijgen. Er is tevens in de VS een SD - 5 van Fairchild in ontwikkeling met een zeer groot afstandbereik, corresponderende met de dracht van de PERSHING. Het Tracking en Plotting Team beschikt over de AN/MPQ - 29 Tracking Plotting radar met een afstandbereik van ± 92 km (e).

(c) Beschrijving zie Artillery Trends, jul '63, pagina 34, 35.

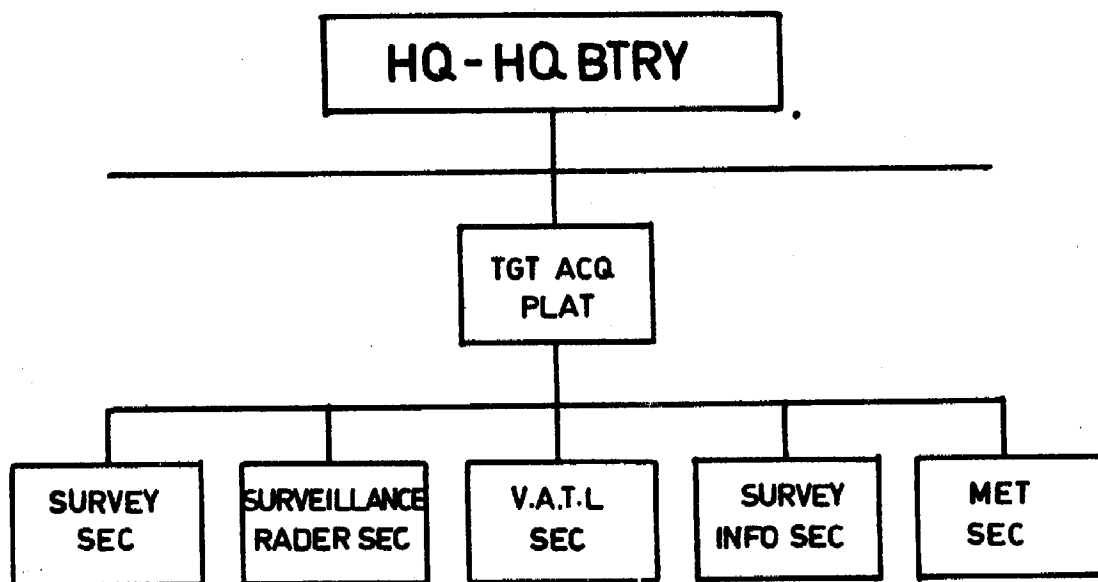
(d) Beschrijving zie Artillery Trends, jul '63, pagina 38, 39.

(e) Beschrijving zie Artillery Trends, jul '63, pagina 33.

B. Op Divisieniveau1. Het Target Acquisition Platoon

De mogelijkheden van doelopsporing bij de artillerie zijn met het Target Acquisition Battalion nog niet uitgeput. Ook op divisieniveau is bij de divisie-artillerie een orgaan aanwezig, dat organiek is ingedeeld bij de Staf- en Staffatterij van de Divisie-artillerie van (Inf-, Mech-, Armd- en Airborne-) divisies.

De samenstelling van dit Target Acquisition Platoon is als volgt:

- a. De Surveillance Radar Section is uitgerust met een Radar Set AN/TPS - 25. Deze radar is in staat bewegende doelen op afstanden tussen 450 en 18.280 m op te sporen (f).
- b. De V.A.T.L. (afkorting van Visual Airborne Target Location) Section werkt samen met legervliegtuigen. Het V.A.T.L.-system bestaat uit een grondstation, dat de positie van het vliegtuig naar een - van de grond af onzichtbaar - doel opmeet. Het grondstation bepaalt twee of meer posities van het vliegtuig en d.m.v. een eenvoudige triangulatieberekening kan uit deze posities en de achtereenvolgende metingen van het vliegtuig naar het doel, de plaats van het doel bepaald worden (g).
- c. De Survey Information- en Meteosection blijven hier buiten beschouwing.

C. Op Brigadeniveau

Een Target Acquisition Platoon vinden we ook nog terug in de Staf, Staf- en Verzorgingsbatterij van de afdelingen 105 mm houwtizer (getrokken of S.P.) van de Amerikaanse artillerie. De hierbij ingedeelde radar is van het type AN/MPQ - 4A (h).

(f) Beschrijving zie Artillery Trends, jul '63, pagina 34, 35.

(g) Beschrijving zie Artillery Trends, jul '63, pagina 33, 34, 35.

(h) Beschrijving zie Artillery Trends, jul '63, pagina 33, 34, 35.

Deze radar is geschikt voor het opsporen van mortieren en andere wapens, die met grote elevatie afgeschoten worden. De nauwkeurigheid bedraagt 50 m tot op een afstand van 10.000 m. De opsporingstijd bedraagt slechts 20 seconden.

D. Legervliegtuigen

Tenslotte dient nog vermeld te worden, dat ook de legervliegtuigen uitgerust kunnen worden met moderne doelopsporingsmiddelen. In de Amerikaanse organisatie is een Field Artillery Aviation Battery organiek ingedeeld bij de Legerkorps-artillerie.

Een overzicht van de hierbij in gebruik zijnde typen vliegtuigen en camera's, infrarood detector- en V.A.T.L.-apparatuur, die in deze vliegtuigen meegevoerd kan worden, is gegeven in Artillery Trends juli '63, pagina 26.

Conclusie

Het heeft niet in de bedoeling gelegen een vergaande vergelijking te trekken tussen de doelopsporingsmiddelen en organen, die bij de Amerikaanse artillerie organiek ingedeeld zijn en de hier te lande beschikbare.

Het kwam mij echter nuttig voor de aandacht te vestigen op de enorme ontwikkeling, die de elektronische doelopsporingsmiddelen in het laatste decennium hebben doorgemaakt en op de talloze mogelijkheden, die zij openen voor het verzamelen van inlichtingen ten behoeve van de artillerie.

.....

STAMPS AND PSYCHOLOGICAL WARFARE

Uit: "Canadian Intelligence Quarterly" Vol 2, No 2, April 1964

The art of stamp-collecting reveals some interesting and curious by-paths. To the non-philatelist, stamps are merely coloured bits of paper stuck on envelopes to ensure that they reach their destination. He is seldom much interested in what these stamps may depict.

In the field of intelligence, however, stamps have played an important role. They have been used to hide coded messages such as microdots (minute pieces of film containing a microscopically reduced message) and they have hidden secret writing. They have also themselves been forged to carry a propaganda message in psychological warfare.

The second world war saw many examples of the latter use. Great Britain, Germany and the United States all printed stamps for propaganda and espionage purposes. Many of these were forgeries of existing issues of the enemy country. The forgeries could be of two kinds; propaganda stamps based on real designs with certain deliberate changes, or exact copies designed to carry propaganda through the enemy postal system without cost or merely to disrupt the enemy's postal system.

The CS of MI museum has several examples of such stamps. One is a set of Vichy French stamps depicting Marshal Petain, donated by S Sgt Nicholson. These were forged by the French underground (Défense de la France) between February and June 1944 and used by them to frank clandestine journals, etc. The reverse is inscribed (by hand-stamping covering six stamps): Atelier des Faux i.e., Forgery Studio. The stamps are exact copies but can be distinguished from the ori-

ginals by the inscription on the back; the fact that they are ungummed and are perforated $11\frac{1}{2}$ instead of $14 \times 13\frac{1}{2}$.

Then there were stamps produced for special purposes or propaganda use which were never used because conditions changed. The museum, for example, has a set of anti-communist stamps produced in Germany to be used on mail of the French Volunteer Regiment, which, with the Germans, was fighting in Russia. As it happened, when these stamps were ready for issue, the entire French unit, suffering horrible losses, was driven from Russian soil. The set is on loan from the collection of Cpl GB Hardy.

The Germans produced another set which shows a rather high degree of optimism. During the flush of victory, when Rommel was advancing on Alexandria and Manstein was striking for the Baku oilfields, they printed a series of stamps marked AZAD HIND (Free India) to be ready for the "liberation" of India. This was Teutonic thoroughness with a vengeance.

The most interesting stamps, however, are those deliberately forged for use in psychological warfare. Examples abound. In 1941 the Axis issued a stamp commemorating Italo-German friendship with the pictures of Hitler and Mussolini and the caption: Two People, One War. Allied forgers altered these to give Hitler a menacing appearance and Mussolini a look of abject fear. The caption was changed to read: "Two People, One Leader". Its message was as direct and potent as any psychological warfare leaflet.

Another propaganda stamp circulated by the Allies in Germany replaced the picture of Hitler by one of Himmler, thus helping to exacerbate the power conflict within the Nazi camp. Still another used the Stormtrooper stamp of 1943: Und Ihr habt Doch Gesiegt (In spite of all you conquered), and substituted the portrait of Field Marshal von Witzleben who was hanged by Hitler following the abortive assassination plot against him. The intention here was to encourage the German underground that they too would win in spite of all.

The Germans, of course, were not behindhand in this propaganda war; but their efforts were perhaps a bit more crude. For example, they took the 1937 Coronation stamp of George VI and Queen Mary, replaced the Queen's picture with one of Josef Stalin and changed the date to 28 november 1943 - the date of the Teheran Conference. The implication was that Great Britain had become a Soviet Socialist Republic.

Other German propaganda stamp included caricatures of Neville Chamberlain and, later, Winston Churchill with the inscription: Not worth a penny. Although intended merely as propaganda labels, a few did actually go through the mails and were delivered.

It is interesting to note that this stamp war still goes on, even if in somewhat different form. The cold war has seen the use of stamps for propaganda purposes in thousands of different ways. Some of the stamps of Egypt fairly shout their hostile intentions toward Israel; stamps of Afghanistan proclaim their rights to territory in Pakistan; in fact there are few stamps today that do not carry some propaganda message or other. The Soviet Bloc in particular appears to regard stamps as a valuable propaganda medium and floods the philatelic market with beautifully printed products of this type. It is quite obvious that this is their sole function. The stamps are all neatly machine-cancelled so as not to obliterate the face and all have their original gum in spite of being ostensibly "used".

The CS of MI museum has some excellent examples of this type extolling the achievements of the Soviet union in the Space Race. Some even have added labels with their propaganda message; e.g. these feats could only have been accomplished by a Communist Society. The cumulative effects of such propaganda may be little recognized in the West, but in many of the backward areas of the world they, no doubt, contribute a great deal to getting the Communist message across.

Altogether the use of postage stamps in Psychological Warfare would make a

fascinating area for study. It would not be difficult for a collector to assemble a unique and interesting specialist collection of this nature. For the student of psychological warfare, too, it offers a new and hitherto neglected aspect of the art. Inasmuch as propaganda is a potent weapon of the cold war, stamps for this purpose become more than a divertissement for the collector, they become an instrument of national policy.

Noot: CS of MI: Canadian School of Military Intelligence.

.....

LUCHTLANDINGEN

Uit de Voyenny Vestnik nr 10 en nr 11 van 1963 zijn de volgende gedeelten uit artikelen over luchtlandingen van belang:

Een bataljon, ondersteund door een batterij 85 mm en een geniepeloton en een ABC verkenningsgroep landt per parachute op een afstand van $\pm$ 5 km van het doel: een vliegveld. Op dit vliegveld is 30 minuten tevoren een kernwapen ingezet (luchtexplosie met uitwerking tegen gedekt personeel tot 2,5 km). De trekkers en de verdere munitie van de batterij worden eerst $5\frac{1}{2}$ uur later op het vliegveld geland. De batterij verplaatste zich door middel van haar hulpmotoren. (Het is dus een 85 mm apat-batterij.)

Als wijziging van de mogelijkheden tot inzet van luchtlandingseenheden worden genoemd:

- het gebruik van kernwapens;
- de snelheid, de aktie-radius en het laadvermogen van de moderne transporttoestellen.

De kernwapens neutraliseren de vijand, terwijl de zware wapens kunnen worden afgeworpen.

De kernwapens veroorzaken branden, stralingen en vernielingen, men zal dus moeten beschikken over beschermende kleding. Ook de oriëntering in het verwoeste terrein zal moeilijkheden opleveren. Het is dringend noodzakelijk de eenheid snel te verzamelen en gereed te maken voor de inzet. De verbindingen met de ondercommandanten moeten tot stand worden gebracht en verkenning en beveiliging uitgezonden. Het is dus gunstig als het bataljon als gesloten eenheid wordt ingezet in een beperkte ruimte.

De eerste opdracht zal te voet moeten worden uitgevoerd, daar in het begin slechts enkele voertuigen zullen zijn afgeworpen en er nog geen vijandelijke voertuigen zijn buitgemaakt. Zodra voertuigen beschikbaar zijn, zal het gevecht opgezeten worden gevoerd. (Men geeft niet aan hoe deze voertuigen worden ingevlogen, maar de Sovjet transporttoestellen kunnen ze invliegen op geïmproviseerde landingsterreinen.)

De opdrachten voor luchtlandingseenheden ter sterkte van een bataljon of compagnie luiden:

- niet vernietigde doelen in kernwapendoelgebieden alsnog uitschakelen;
- belangrijke gebieden (overgangsplaatzen, waterkrachtcentrales, verbindingscentra, verzamel- en depotgebieden, defilé's, enz.) vermeesteren en bezetten of vernielen.

Vaak zullen de lagere eenheden (tot pelotons) zelfstandig optreden en zullen dan moeten worden versterkt met vuursteun-, transport- en verbindingsmiddelen, de laatste met een bereik van 8-10 km voor compagnies- en pelotons- en van 35-40 km voor bataljonsniveau.

De luchtlandingseenheden moeten zo beweeglijk mogelijk optreden, de vijand dient in de flank en in de rug te worden aangegrepen en vernietigd. De aanval dient uit verschillende richtingen plaats te vinden. Moet een object vernietigd worden dan formeert men aanvals-, dekkings-, vuur- en reservegroepen. De reserve is $\pm 1/3$ van de sterkte.

De aanval wordt vanuit de beweging ingezet, de vakkbreedte is iets breder als bij een normale aanval. Overvallen, uitgevoerd in pelotons- of compagniessterkte en het stellen van hinderlagen in groeps- of pelotonssterkte zijn gunstige gevechtsvormen.

Moet men de verdediging voeren, dan vormt men steunpunten met grote tussenruimten. De groep kan een terreinstrook tot 150 m verdedigen waarvan 50-60 m wordt bezet. Het pelotonssteunpunt is 400 x 200 m en het compagniessteunpunt 500/1000 m x 500/1000 m. Het in de hoofdaanvalsrichting van de vijand ingezette bataljon verdedigt een gebied van 5000 x 2000 m. Op belangrijke terreindelen, die door gebrek aan troepen niet kunnen worden bezet, worden steunpunten voorbereid. Ook kunnen zelfs op zichzelf staande pelotonssteunpunten worden gevormd.

.-.-.-.-.-

DE MODERNE OORLOGVOERING EN DE VEILIGHEID VAN EENHEDEN TE VELDE

De huidige wijze van oorlogvoering met de mogelijke inzet van kernwapens vormt een grote bedreiging voor de eenheden te velde. Daar een eenheid, welke ontdekt wordt, zeer zware verliezen kan lijden bij de inzet van kernwapens, is de veiligheid van het grootste belang. Voorop dient echter te worden gesteld dat de uitvoering van de opdracht van de eenheid niet kan worden opgeofferd aan de veiligheid. Er dient een aantal praktisch uitvoerbare veiligheidsmaatregelen te zijn. Het doel van dit artikel is enige praktische aanwijzingen te geven waardoor de mogelijkheid, om door de vijand te worden opgespoord, kan worden verminderd.

Naast de bekende verzamelorganen zoals patrouilles, verkenningsseenheden, verkenningsvliegtuigen, enz., zijn er thans reeds nieuwe middelen in gebruik - of zullen in de toekomst in gebruik genomen worden. Soms zijn de oude, doch nog steeds beproefde organen van deze nieuwe middelen voorzien.

De belangrijkste verzamelorganen zijn:

1. Waarnemingsposten met nachtkijker.
2. Waarnemingsposten met infra-rood en radar.
3. Patrouilles met kijker, infra-rood en radar.
4. Verkenningsseenheden met bovengenoemde middelen.
5. Verkenningsseenheden uitgerust met helikopters en lichte vliegtuigen.
6. Verbeterde mortier-opsporingsradar.
7. Grond-radars met doelopsporingsmogelijkheden van bewegende doelen (zie ook onder punt 2 en 4).
8. Vliegtuigen, met middelen als side-looking radar, radar, infra-rood, camera's met blitzlicht en andere verlichtingsmogelijkheden.
9. Onbemande, draadloos bestuurbare lichte vliegtuigen (drônes) met dezelfde middelen als onder 8 genoemd.
10. Verbindingsinlichtingseenheden met peil- en interceptiemogelijkheden.
11. Geluidopname-apparatuur welke in vijandelijk gebied wordt geplaatst, zoals voertuigtellers.
12. Agenten.

Is het nu mogelijk aan al deze opsporingsmiddelen te ontkomen? Getracht zal

worden deze vraag te beantwoorden. De vele middelen welke zijn aangegeven, hebben hun mogelijkheden. Maar zij hebben ook hun beperkingen en van deze beperkingen dienen we gebruik te maken!

Beperkingen der vijandelijke opsporingsmiddelen en te nemen maatregelen hiertegen.

Infra-rood. Actieve infra-rood kan worden ontdekt, heeft een beperkt bereik t.o.v. de omvang en kan niet waarnemen door bossage heen en wordt ook belemmerd door mist of rook. Bereik: maximum 1500 m. Het is dus zaak - ook bij nacht - van camouflage en maskering gebruik te maken en ook van detectors om vast te stellen of men wordt bescholen door infra-roodzoeklichten (het bereik van detectors is groter dan het bereik van infra-roodzoeklichten). Opsporing der infra-rood zoeklichten en vernietiging der apparaten is dus een eerste vereiste of gebruik hiertegen van rook. Let wel: stilstaande en bewegende doelen worden waargenomen door infra-rood apparatuur.

Radar. Radar kan worden opgespoord en gestoord. Daar ze niet door bossage, dorpen, enz. heen kan kijken, moet ook bij nacht camouflage en maskering worden uitgebruikt. Rook heeft geen effect op radar. De normale terreinfiguratie geeft reeds veel bescherming tegen radaropsporing. Dit geldt ook voor radar in vliegtuigen. Stilstaande doelen worden in het algemeen niet opgemerkt. Het bereik van radar is groot: tegen personeel 2500-3000 m; tegen voertuigen, afhankelijk van de soort radar, 5000-15000 m.

Om infra-rood- en radaropsporing tegen te gaan dient de kaart en het terrein grondig te worden bestudeerd en die marswegen, verzamelgebieden, enz., te worden gekozen die ten opzichte van 's vijands zijde zo gunstig mogelijk liggen met betrekking tot maskering door bossen, heuvels, dorpen, schermen, enz. Alle onnodige verplaatsingen dienen vermeden te worden. De vijand zal snel bij ontdekking van onze troepen kunnen reageren met tegen-maatregelen, zoals beschieting, enz. vooral op voertuigen. Ook bij nacht dient onder bommen haltgehouden te worden.

Helikopters en lichte vliegtuigen. Deze vliegtuigen kunnen vrijwel alleen bij redelijk zicht efficiënt optreden. Zij zullen, teneinde niet te worden neergeschoten, zeer laag vliegen ("huisje, boompje, bestje") en zoveel mogelijk boven eigen gebied blijven, ofschoon dit niet altijd noodzakelijk is. Lichte wapens tegen luchtdoelen moeten steeds gereed worden gehouden. Bij halthouden dient weer zoveel mogelijk gebruik te worden gemaakt van maskering en rekening gehouden te worden met mogelijke aanvliegrichtingen. Helikopters en lichte vliegtuigen komen meestal over of om bossen, heuvels, enz. heen en zullen zo min mogelijk over open terrein vliegen.

Wel moet men ermee rekening houden dat zij aan de bedekte zijde van open terrein kunnen blijven hangen en waarnemen over dit open terrein heen. Enige schermen rondom bieden dus de beste beveiliging, met lichte wapens gereed tot vuur in de mogelijke aanvliegstroken naar het gebied waar de eigen eenheid zich bevindt. Ook dient zoveel mogelijk gebruik gemaakt te worden van lateraal lopende maskering. De vijand zal bij het ontdekken van onze troepen snel kunnen reageren. Bij gebruikmaking van gewapende helikopters kan dit zelfs direkt gebeuren.

Side looking radar. De zgn. side looking aerial radar (slar) kan tot op grote afstand (± 40 km) bewegende doelen opsporen. Deze slar geeft een soort luchtfoto, waarop boven elkaar twee negatieven/afdrukken staan, n.l. één waarop alleen het terrein staat (voor oriëntatie) en één waarop het bewegende verkeer te zien is. Het soort verkeer en het aantal voertuigen is gewoonlijk niet te bepalen. Men kan dus vaststellen of er weinig of veel verkeer is langs bepaalde wegen; stilstaande wordt men niet ontdekt (wel vaartuigen op rivieren of zeeën). Maske-

ring zal hier minder efficiënt zijn, daar de radar hier overheen "kijkt". In algemeen is een langere reactietijd bij de vijand te verwachten. Wel zullen in de toekomst de resultaten van deze wijze van verkenning direct aan de grondstrijdkrachten kunnen worden doorgegeven, hetgeen de reactietijd zal verkorten.

Verkenningsvliegtuigen en drônes. Deze toestellen zullen foto-apparatuur meevuren welke zowel bij dag als bij nacht kan worden ingezet. Bij nacht wordt thans nog gebruik gemaakt van lichtfakkels en blitzlicht, zodat men kan weten wanneer men is gefotografeerd. In de naaste toekomst zal dit niet meer nodig zijn en men daarvan dus niets bemerken, behalve het overvliegen van de toestellen. De toestellen zullen ook radar en/of infra-rood-apparatuur meevoeren. De tegenmaatregelen zijn dus ook hier weer: maskering en het zoveel mogelijk vermijden van grote wegen. Bij halthouden van colonnes, ook bij nacht dus, is het zaak maskering op te zoeken. Statisch dient bij nacht ook camouflage toegepast te worden.

Verbindingsveiligheid. Eenheden die belast zijn met het verzamelen van verbindingsinlichtingen zijn bijzonder gevaarlijk, doch hebben gelukkig voor de beveiliging ertegen, zeer veel beperkingen. Laten we eerst eens zien hoe in grote trekken zo'n eenheid zal werken.

De vijand zal in vreedstijd basiskennis hebben opgedaan, en wel weten welke soorten toestellen wij gebruiken bij de verschillende eenheden. In oorlogstijd kan interceptie uitgevoerd worden als men zich na de verplaatsing heeft geïnstalleerd. Er worden allerlei stations gehoord en de gegevens welke men opvangen naar een verwerkingsafdeling. Deze zal eerst trachten identiteit van netten en stations vast te stellen, hetgeen al moeilijk is. Men gaat de vijandelijke netten reconstrueren en als het kan, identificeren.

Daarna zal men zoeken naar de systemen welke gebruikt worden om roepnamen en frequenties aan te geven. Men zal trachten de inhoud van de berichten, welke veelal versluierd zijn, te weten te komen. Ook zal men de stations peilen. Dit alles kost tijd.

Onzerzijds moet dus worden getracht te voorkomen, dat wij onze identiteit en de inhoud van onze meldingen prijsgeven. Het bereik van onze stations moet binnen de ontvangst van de vijandelijke interceptie vallen, wil deze interceptie kunnen uitvoeren.

Indien het dubbele bereik van onze FM-toestellen de vijand niet bereikt, zal, in het algemeen gesproken, de vijand ons niet kunnen uitluisteren. Wanneer een brigade in opmars is en het maximum bereik van de FM-verbindingen is 20 km, dan kan men deze FM-toestellen gewoon gebruiken tot men op $\pm$ 40 km afstand van de vijandelijke voorste lijn is gekomen. Daarna kan de vijand uitluisteren, doch de brigade kan dan met de toestellen met kleiner vermogen nog doorgaan. (Let wel op relay)

Komen wij met het dubbele bereik van onze toestellen wel binnen vijandelijk gebied, dan kan de vijand afluisteren. Met AM- en straalzender verbindingen dient men zeer voorzichtig te zijn.

Het volgende punt is: op welke niveaus luistert de vijand uit? Dit is moeilijk te voorspellen. Verbindingen van legerkorps naar divisie en van divisie naar brigade zullen zeker de belangstelling hebben, men kan hierbij ook de gerichte verbindingen afluisteren. Wanneer de vijand bemerkt, dat de verbindingen van brigade naar bataljon in klare taal gaan, dan zal hij deze verbindingen intensief afluisteren, waarbij ook de veiligheid van de verbindingen van divisie naar brigade wordt bedreigd. Het bereik van de verbindingen in het bataljon is in het algemeen gering en het zal voor de vijand moeilijk zijn deze uit te luisteren.

Toch dient hier zoveel mogelijk versluiering te worden toegepast. Tijdroevende codes zijn niet nodig. Frequentie- en gelijktijdige roepnaam-wijziging, mits consequent doorgevoerd, bemoeilijkt het werk van de vijandelijke verbindingsinlichtingendienst in hoge mate. Hierbij dient de bedienaar van ieder toe-

stel eigenaardigheden, zoals het blazen in de microfoon, het gebruik van stereotype uitdrukkingen, enz. te vermijden, anders kunnen wij de frequentie- en roepnaamwisseling wel achterwege laten.

In het algemeen is het een misplaatste opvatting dat, indien de vijand niet tijdig meer kan reageren, klare taal gebruikt mag worden. Dit is slechts ten dele juist want ook al kan hij niet meer reageren, hij kan wel registreren. De gegevens welke de vijandelijke verbindingsinlichtingendienst hiermee verkrijgt, kan hij later zeer goed gebruiken. In het algemeen geeft men er zijn identiteit mee prijs en de vijand kan ons in de toekomst sneller en makkelijker volgen. Men dient deze faktor dus te verdisconteren in de overweging om wel of geen klare taal te gebruiken.

Het aanpeilen van onze posities is uitvoerbaar. Hoe dichter wij bij het front zitten des te nauwkeuriger zijn de peilresultaten van de vijand. Bij veel verplaatsingen wordt het voor de vijand moeilijker, maar hij kan onze verplaatsingen volgen.

Er is wel een vrij grote reactietijd te verwachten bij de vijand. Het verwerken van alle gegevens vergt meestal veel tijd. Weet hij echter wie wij zijn d.w.z. weet de vijand dat station ABC 111 Bataljon is, dan wordt de reactietijd kleiner. Gebruiken wij veel klare taal dan wordt de reactietijd nog kleiner. Iedere versluiering werkt voor de vijand vertragend. Het is van belang de plaatsaanduidingscodes consequent te gebruiken, anders kent de vijand deze codes zeer snel. Het gebruik van persoonsnamen en rangen dient achterwege gelaten te worden, ook de vijand weet dat een ritmeester een cavalerist is en een kolonel een grote eenheid commandeert. De beleefdheidsvorm van laag naar hoog en omgekeerd dient eveneens achterwege te blijven. Gebruik liever één gevechtscodes consequent en goed dan meerdere codes slecht.

Steeds dient met een minimum vermogen gewerkt te worden om het bereik niet te groot te doen zijn en de richtlijnen in de desbetreffende voorschriften (VS 11-5 Verbindingsveiligheid, VR 2-1350-A2 Handboek Infanterie Verbindingen) dienen nauwgezet nageleefd te worden.

Agenten. Tegen het optreden van agenten dient men steeds de C.I.-maatregelen ter harte te nemen zoals: het voorkomen van loslippigheid, het juist naleven van consignes, het steeds waakzaam zijn, het juist uitvoeren van verduisteringsvoorschriften enz.

CONCLUSIE

In de moderne oorlogvoering dient zeer grote aandacht aan de veiligheid van de eigen troepen besteed te worden. Zowel bij dag, bij nacht en bij slecht zicht dient men zich te realiseren wat de juiste maatregelen zijn tegen de vijandelijke opsporingsmiddelen, zonder daarbij iets aan de opdracht van de eigen eenheid tekort te doen.

In VS 30-15, Conf, Contra-Inlichtingen, bevinden zich in de Bijlagen 1, 2 en 3, op overzichtelijke wijze gerangschikt, de maatregelen met betrekking tot de inlichtingen-, personeels- en materieelsveiligheid. Een bestudering van genoemde bijlagen is zeker aanbevelenswaardig.

.....

TANKS IN DE KERNWAPENoorlog

In de Izvestia (okt 1962) geeft de bekende Sovjet Maarschalk Rotmistrov een overzicht van het optreden van tanks onder moderne gevechtsonstandigheden. Hij gaat ervan uit dat in een moderne oorlog kernwapens de belangrijkste middelen zullen zijn om de vijand te vernietigen. De inzet van deze wapens zal door de luchtmacht en raketstrijdkrachten worden uitgevoerd. De grondstrijdkrachten, voorzien van hun eigen organieke kernwapeninzetmiddelen, spelen hierbij nog een zeer belangrijke rol.

Kernwapens zullen de vijand in de gehele diepte van het operatietoneel neutraliseren. Hierna zullen de grondstrijdkrachten, in het bijzonder de tanks, krachtige en tot op grote diepte uitgevoerde slagen tegen de vijand uitvoeren. De tankeenheden zullen de overgebleven vijandelijke weerstand vernietigen en voorkomen dat de vijand zich herstellen kan.

In de kernwapenoorlog zal het de opdracht van de grondstrijdkrachten zijn om de volledige ineenstorting van de vijand te voltooien, om belangrijke gebieden te vermeesteren en om de resultaten van de inzet van strategische kernwapens te consolideren om de uiteindelijke overwinning te verzekeren.

Na kernwapeninzet moet het vijandelijke gebied worden betreden door grondstrijdkrachten, die beschermd moeten zijn. Het meest geschikte middel hiertoe is de tank. Tankeenheden zullen dus voorwaarts gaan over de paden gemaakt door kernwapens naar de operationele doelen.

Maarschalk Rotmistrov vraagt om verbetering van het beveiligend vermogen van de tanks tegen de radioactieve straling en tegen de uitwerking van de luchtdruk (schokgolf). Het moet mogelijk zijn overdruk in de tanks te vormen tegen radioactief stof, de aanvoer van gefilterde lucht moet steeds onderhouden kunnen worden. De aanvangssnelheid van het tankkanon kan worden opgevoerd en de tanks kunnen met raketten worden uitgerust, al zal het wel enige tijd vergen eer dit laatste zijn beslag heeft.

Tanks moeten kunnen optreden achter de vijandelijke lijn zonder begeleidende infanterie. Een "Avalanche" van tanks zal de beslissende faktor in het moderne gevecht gaan vormen.

.....

VERKENNINGEN

In het uitstekende Oostenrijkse tijdschrift "Truppendienst", nummer 1-196 vinden wij een zeer goed artikel "Führen ohne Aufklärung". Hierin wordt de organisatie van de tactische verkenning behandeld. Men haalt uit Russische bronnen aan: So schreibt die Voyenny Vestnik 7/62:

- Bedeutung der Aufklärung ist jetzt unermesslich gestiegen. Sie muss hartnäckig in der ganzen Tiefe der Gefechtshandlung und auf breiter Front geführt werden.
- Aufklärung hat schon in der Vergangenheit eine grosse Rolle gespielt, aber ihre Bedeutung für den modernen Kampf kann gar nicht überschätzt werden. Die Absicht des Gegners, seine Gruppierung und die Lage seiner A-Waffen zu kennen und daher entsprechend zu reagieren, bedeutet, ihn schon halb besiegt zu haben.
- Aufklärung muss ständig, zeitgerecht und aktiv geführt werden. Die alte Wahrheit "Lasst Du den Feind aus den Augen, so verlierst Du den Sieg", bekommt jetzt noch grössere Bedeutung".

Welche Einsatzgrundsätze gelten für die sowjetische Aufklärungskräfte? Die "Taktik der sowjetischen unteren Führung" schreibt:

"Aufklärungsabteilungen (orgplanmässig oder fallweise zusammengestellt) werden von Infanterie- und Panzer Grossverbänden zur Aufklärung beim Marsch, im Angriff und bei der Verfolgung sowie in der Verteidigung, wenn keine unmittelbare Feindberührung besteht, und im Rückzug aufgestellt. Bei unmittelbarer Feindberührung können Aufklärungsabteilungen die Gefechtsaufklärung durchführen. Sie werden aus Aufklärungs- oder Schützen- (mot- Schützen oder Panzer-) Einheiten gebildet, die durch Artillerie, Kampfpanzer, Pioniere und chemische Einheiten sowie Fernmeldemittel verstärkt werden. Zum Kampf erhalten sie Aufklärungsstreifen oder -richtungen zugewiesen und erfüllen ihre Aufträge durch Beobachtung, Anlegen von Hinterhalten, Durchsuchen des Geländes und durch Kampf.

Die Breite des Aufklärungsstreifens werden durch den Auftrag der Stärke der Aufklärungsabteilung das Strassennetz und die Geländebeziehungen bestimmt.

Dass diese Abteilungen nicht nur Aufklärungs-, sondern vor allem Kampfaufträge ausführen werden, ist wohl klar ersichtlich. Sie bewegen sich etwa 30 bis 40 km vor den Vorausabteilungen. Zur eigenen Sicherung werden etwa 5 bis 10 km vor den Aufklärungsabteilungen Aufklärungskommandos vorausgesandt. Die Stärke beträgt: 1 Zg Schwimmpanzer PT76, 1 Zg Infanterie oder Pioniere und 1 ABC-Spürtrupp.

Die Vorausabteilungen folgen den Aufklärungsabteilungen. Spähtrupps zur Seitensicherung sichern offene Flanken. Sie können entweder unmittelbar vor den Hauptkräften oder von den selbständig den Marsch sichernden Grossverbänden der Vorhut, Nachhut, Seitenhut oder von der Spitze abgestellt werden".

Aus allen sowjetischen Veröffentlichungen geht hervor, dass sich die sowjetische Führung einen künftigen Krieg als Bewegungskrieg vorstellt. Wo immer sowjetische Truppen angreifen, streben sie an, den Feind in Flanken und Rücken zu fassen, aber nicht ohne wohlüberlegt angesetzte Aufklärung und Erkundung. Immer strebt der Angriff die völlige Vernichtung des Feindes nach Einkesselung an. Gelingt dies nicht vollkommen, so muss dieses Ziel durch die anschliessende Kampffahrt, "die Verfolgung", erreicht werden. Immer ist zu versuchen, den Feind den Rückweg abzuschneiden. Auf das erste Anzeichen hin, dass der Feind das Gefecht abubrechen beabsichtigt, ist die Aufklärung zu verstärken und ohne auf Befehl zu warten, zur Verfolgung überzugehen. Die Überraschung ist in allen Lagen in scheinbar unzugänglichen Räumen anzustreben.

Alles bijeen is het een goed artikel waarbij men wel moet bedenken, dat de organisaties, zoals hierboven vermeld, aan wijzigingen onderhevig zijn.

.....

PRIJSVRAAG

LONSDALE'S MOST RECENT TRAVELS

(Zie: "Never a dull moment" in MID-Tijdschrift, nr 1, 1964)

Op 7 januari 1961 werd Lonsdale gearresteerd, op 9 mei 1961 werd zijn vonnis, 25 jaar gevangenisstraf, in hoger beroep bevestigd en op 22 april 1964 werd hij te Berlijn uitgewisseld tegen de Britse "zakenman" Greville Wynne, die in mei 1963 tot 8 jaar gevangenisstraf veroordeeld was wegens spionage.

Het betreft hier Conon Molody, alias Gordon Arnold Lonsdale.

Dit is de tweede maal dat een openlijke uitwisseling van spionnen plaats vindt. De eerste maal waren het Francis Powers - de U2 piloot - en een 18 jarig

klein "visje" Frederic L. Pryor tegen de GRU Kolonel Rudolf Abel, in de pers doorgaans als een meesterspion aangeduid.

Of de terugkerende Sovjetonderdanen er veel op vooruitgaan is de vraag. Door westerse ogen gezien moeten deze lieden een onzekere toekomst tegemoetgaan, omdat ze gefaald hebben. Van Sovjet-Russisch standpunt bezien gingen ze terug naar hun moederland en zullen zij de ideologische gevolgen van kritiek en zelfkritiek hebben te ondergaan.

De opgedane ervaringen kunnen dienen ter waarschuwing of geruststelling van hun opvolgers.

Als Lonsdale in Nederland gewerkt had, wat zou hij dan omtrent onderdelen van de Koninklijke Landmacht hebben kunnen vertellen uit informatie op indirecte wijze verkregen?

Ja, wat zou hij te vertellen hebben? Vooral CI-personeel zal deze vraag bezighouden.

Inzendingen worden door de Redactie MID-Tijdschrift voor 1 augustus 1964 ingewacht.

Voor de beste inzender is een boekenbon van f. 10,-- ter beschikking.

.....

UIT TIJDSCHRIFTEN

1. WEHRKUNDE

Heft 1 - 1964:

- Oefening "WIDDER". Hierin lezen wij "Beachtlich waren die Ergebnisse der Bildaufklärung und die Kürze der Zeiten für die Übermittlung bis zu den daran interessierten Stäben". Eindelijk dus een positief geluid over de luchtfotointerpretatie.

Heft 2 - 1964:

- Geheime Nachrichtendienste.
- Die Presseoffizier der Bundeswehr.

Heft 3 - 1964:

- Probleme und Aussichten des Warschauer Paktes.
- Das strategische Gleichgewicht zwischen Ost und West in Sowjetischer Sicht
- Die Streitkräfte der Tschechoslowakei. (blz. 168)
- Die Streitkräfte Bulgariëns. (blz. 168)

Heft 4 - 1964:

- Betrachtungen über die "Militärstrategie" der Sowjetunion (I)

Dit eerste deel van de behandeling van het bekende boek van Maarschalk Sokolovski behandelt het probleem of "de oorlog nog wel de gewendradige voortzetting is van de politiek". Vooral voor de politiek zo sterk denkende en gebonden Sovjets is dit een belangrijke vraag in het licht van de allesvernietigende kernwapens. Dit artikel wordt voortgezet en geeft een goed beeld hoe men in de Sovjet Unie militair strategisch denkt.

2. ARMOUR

maart/april 1964

- Reconnaissance in the Bundeswehr.

Een zeer goed artikel op het gebied van verkenningseenheden, organisatie en optreden daarvan. In de Bundeswehr dirigeert de bataljonscommandant de pa-

trouilles, bestaande uit 2 à 3 verkenningswagens c.q. lichte tanks. Deze patrouilles rapporteren aan de bataljonscommandant. Naar behoefte worden reserve patrouilles ingezet. De posities van de compagniescommandant is niet geheel duidelijk. Wel geeft e.e.a. een snelle werk- en meldingswijze.

3. TRUPPENPRAXIS

Heft 11 - 1963:

- Einfache Ausbildung in den A-Abwehr.
- Vergessen Erfahrungen, ein Beitrag zur Geländebeurteilung (te lezen met Lage "Frauenberg" in Heft 4 en 5 - 1963)

Hierin wordt vooral gewezen op het gevaar van te verdedigen gebieden die door de vijand kunnen worden ingezien en bestreken door artillerie en vuur van tanks. Een verdediging is dan vrijwel niet door te voeren, ook al wordt deze gevoerd op beheersende hoogten. De nadruk wordt gelegd op het voeren van de verdediging op de achterhelling.

4. MIL REVIEW

jan 1964

- Sino-Soviet Military Relation

Een artikel van de hand van de bekende schrijver over Sovjet militaire zaken Raymond L. Garthoff.

- Nuclear Weapons and the Soviet Soldier, door Col Erich F. Pruck (Bundeswehr).

.....